

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE, Euratom) 2022/615

z dnia 5 kwietnia 2022 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014 w celu zwiększenia przewidywalności dla państw członkowskich oraz doprecyzowania procedur rozstrzygania sporów przy udostępnianiu tradycyjnych zasobów własnych oraz zasobów własnych opartych na VAT i na DNB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 322 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Chociaż rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 ⁽²⁾ stanowi solidną i stabilną podstawę mechanizmu finansowania Unii, należy poprawić przepisy dotyczące udostępniania zasobów własnych w celu zwiększenia jego przewidywalności dla państw członkowskich oraz doprecyzowania procedur rozstrzygania sporów.
- (2) Obecnie wyłącznie państwa członkowskie zarządzają rachunkami dotyczącymi zasobów własnych otwartymi w imieniu Komisji. Zmniejszenie liczby rachunków bankowych wykorzystywanych do poboru zasobów własnych byłoby bardziej efektywne i umożliwiłoby stosowanie wspólnego podejścia do zarządzania zasobami pieniężnymi. Aby unowocześnić zarządzanie rachunkami dotyczącymi zasobów własnych, Komisja powinna mieć możliwość ustanowienia scentralizowanego rachunku dotyczącego zasobów własnych. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru tego, czy będą korzystać ze scentralizowanego rachunku dotyczącego zasobów własnych czy z rachunku otwartego w imieniu Komisji w ich administracji finansowej lub krajowym banku centralnym. Aby umożliwić państwom członkowskim dokonanie przemyślanego wyboru, Komisja powinna sporządzić szczegółową analizę kosztów i korzyści związanych z korzystaniem ze scentralizowanego rachunku dotyczącego zasobów własnych.
- (3) Obecnie rozporządzenie (UE, Euratom) nr 609/2014 nie umożliwia państwom członkowskim wpłacania zaliczek. W przeszłości niektóre państwa członkowskie wpłacały jednak swoje wkłady krajowe z góry po uzyskaniu zgody Komisji. Mając na uwadze pewność prawa rozporządzenie to powinno zapewnić państwom członkowskim możliwość wpłacania zaliczek w indywidualnych przypadkach, pod warunkiem że poinformują one Komisję z wyprzedzeniem. Dla zachowania sprawiedliwości, w przypadku gdy jedno z państw członkowskich korzysta z tej możliwości, pozostałe państwa członkowskie nie powinny ponosić jakichkolwiek kosztów związanych z daną zaliczką, takich jak ujemne odsetki.
- (4) Termin płatności przez państwa członkowskie dostosowań zasobów własnych opartych na VAT i na DNB za poprzednie lata budżetowe powinien zostać przesunięty na marzec kolejnego roku, aby zwiększyć przewidywalność krajowych procedur budżetowych. Data płatności przez państwa członkowskie dostosowań powinna mieć również zastosowanie do kwot, w odniesieniu do których Komisja przekazała informacje przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402I z 5.10.2021, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych (Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 39).

- (5) Aby zapewnić stabilny budżet niezbędny do finansowania celów polityki Unii, procedura obliczania odsetek powinna zapewniać w szczególności, aby zasoby własne były udostępniane terminowo i w całości.
- (6) Należy dostosować obecny próg, poniżej którego odstępuje się od odzyskiwania kwot odsetek. Konieczne jest zatem zwiększenie kwoty, w odniesieniu do której odstępuje się od odzyskania kwot odsetek, aby zwiększyć efektywność kosztową procedur odzyskiwania należności.
- (7) W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 609/2014 ograniczono podwyższenie odsetek powyżej stopy podstawowej do 16 punktów procentowych. Jednakże to ograniczenie do 16 punktów procentowych ma zastosowanie wyłącznie do przypadków, o których dowiedziano się po wejściu w życie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2016/804 ⁽³⁾. W związku z tym w odniesieniu do przypadków, o których dowiedziano się jeszcze przed wejściem w życie rozporządzenia (UE, Euratom) 2016/804, dotyczących szczególnie wysokich kwot odsetek, nie można skorzystać z tego limitu niezależnie od tego, czy państwa członkowskie zostały już powiadomione o kwocie odsetek. W takich przypadkach państwa członkowskie nadal są zobowiązane do zapłaty kwot odsetek, które są nieproporcjonalne w stosunku do wysokości należnej kwoty głównej. W celu zapewnienia proporcjonalności systemu, przy jednoczesnym utrzymaniu skutku odstrasżającego, podwyższenie odsetek powyżej stopy podstawowej powinno być ograniczone do 14 punktów procentowych. Aby doprecyzować i uprościć stosowne przepisy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014, ograniczenie podwyższenia do 14 punktów procentowych należy stosować do każdej kwoty odsetek, o której państwo członkowskie nie zostało powiadomione przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.
- (8) W obecnych ramach prawnych praktyka dowiodła, że trudno jest określić datę rozpoczęcia naliczania odsetek za zwłokę z powodu trudności w określeniu dokładnego momentu, w którym działania na rzecz odzyskania środków można uznać za niewystarczające. W celu uproszczenia powinien istnieć „okres karencji” wynoszący pięć lat od daty ustalenia kwoty, pod warunkiem że dana kwota została ustalona, zapisana terminowo na odrębnych rachunkach oraz przechowywana na odrębnych rachunkach zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 609/2014. W związku z tym odsetki zaczęto by naliczać dopiero po pięciu latach, przy czym zobowiązanie z tytułu kwoty głównej powinno być utrzymane.
- (9) Aby zapewnić sprawiedliwe traktowanie przypadków, w których kwoty odpowiadające ustalonym należnościom tradycyjnych zasobów własnych okazały się nieściągalne, państwa członkowskie powinny zostać zwolnione z obowiązku udostępniania Komisji kwot odpowiadających ustalonym należnościom tradycyjnych zasobów własnych w przypadku, gdy dane państwo członkowskie może udowodnić, że błąd popełniony przez nie po ustaleniu należności nie miał wpływu na nieściągalność kwoty odpowiadającej tym należnościom. Przykłady takiego błędu mogą obejmować spóźniony zapis na odrębnych rachunkach lub niedociągnięcia w procedurze odzyskiwania.
- (10) Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 609/2014 przewiduje tylko jeden termin, w którym Komisja zobowiązana jest do przekazania swoich uwag dotyczących zgłoszonych jej przypadków odpisów zainteresowanemu państwu członkowskiemu w ciągu sześciu miesięcy od dnia otrzymania sprawozdania od tego państwa członkowskiego. Aby terminowo i w sposób bardziej elastyczny przeprowadzić działania następcze w związku ze sprawozdaniami dotyczącymi odpisanych należności oraz aby wesprzeć w szybkiej i w pełni przejrzystej ocenie decyzji państwa członkowskiego o nieudostępnianiu nieściągalnej kwoty tradycyjnych zasobów własnych, należy dostosować terminy proceduralne dla Komisji i państw członkowskich.
- (11) Aby umożliwić przerwanie biegu okresu, za który naliczane są odsetki, w przypadku braku zgody między państwami członkowskimi a Komisją, należy wprowadzić przepisy odzwierciedlające obecną praktykę w zakresie płatności objętych zastrzeżeniami w odniesieniu do kwot zasobów własnych należnych budżetowi Unii, co stwarza możliwość wszczęcia przeciwko Komisji postępowania w sprawie bezpodstawnego wzbogacenia zgodnie z art. 268 i art. 340 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2016/804 z dnia 17 maja 2016 r. zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 609/2014 w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 85).

- (12) W przypadku braku zgody między państwami członkowskimi a Komisją co do udostępnienia tradycyjnych zasobów własnych należy przewidzieć w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 609/2014 procedurę przeglądu, aby zwiększyć przejrzystość oraz doprecyzować prawa państw członkowskich do obrony. Na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego wynik procedury przeglądu, a także aktualny stan prac nad toczącymi się sprawami, powinny być omawiane z Komisją na organizowanym dorocznym posiedzeniu. To posiedzenie powinno odbywać się na odpowiednim szczeblu kadry zarządzającej z myślą o ponownym rozważeniu odnośnych stanowisk oraz dążeniu do zapobiegania wszczynaniu ewentualnych postępowań w sprawie naruszeń, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości.
- (13) Komisja powinna dokonać przeglądu funkcjonowania procedury przeglądu w ramach ewentualnej zmiany rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014 lub najpóźniej do końca 2026 r. oraz powinna, w szczególności, ocenić możliwość uproszczenia procedury przeglądu, która, w stosownych przypadkach, może zakończyć się decyzją Komisji.
- (14) Należy dostosować art. 6 i 10a rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014, aby usunąć odniesienie do rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu oraz uwzględnić Niemcy jako beneficjenta korekt ryczałtowych zgodnie z decyzją Rady (UE, Euratom) 2020/2053 (*).
- (15) Zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa równoległe istnienie większej liczby rozporządzeń w sprawie udostępniania zasobów powinno być tylko tymczasowe, a takie akty prawne powinny zostać jak najszybciej połączone w jedno rozporządzenie.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE, Euratom) nr 609/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 609/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 ust. 3 akapit trzeci zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Jednakże zasoby własne oparte na VAT i zasoby własne oparte na DNB, uwzględniając wpływ na te zasoby obniżki brutto przyznanej Danii, Niemcom, Niderlandom, Austrii i Szwecji, są zapisywane na rachunkach, jak określono w akapicie pierwszym, w następujący sposób:”;

- 2) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 10, 10a i 10b każde państwo członkowskie wpłaca zasoby własne na rachunek dobrowolnie wybrany spośród następujących:

- a) rachunek otwarty w imieniu Komisji w administracji finansowej danego państwa członkowskiego;
- b) rachunek otwarty w imieniu Komisji w krajowym banku centralnym; lub
- c) rachunek centralny otwarty w tym celu przez Komisję w wybranej przez nią publicznej instytucji finansowej.

Z zastrzeżeniem zastosowania ujemnych odsetek, o czym mowa odpowiednio w akapicie trzecim i czwartym, rachunek ten może być obciążany wyłącznie na zlecenie Komisji.

Rachunki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), denominowane są w walucie krajowej, prowadzone są nieodpłatnie i nie są oprocentowane. W przypadku zastosowania do tych rachunków ujemnych odsetek, zainteresowane państwo członkowskie wpłaca na ten rachunek kwotę odpowiadającą kwocie zastosowanych ujemnych odsetek, najpóźniej w pierwszym dniu roboczym drugiego miesiąca następującego po zastosowaniu ujemnych odsetek.

(*) Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylająca decyzję 2014/335/UE, Euratom (Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1).

Państwa członkowskie wpłacają na rachunek, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), kwoty w swojej walucie krajowej. W przypadku zastosowania do rachunku centralnego ujemnych odsetek, zainteresowane państwo członkowskie wpłaca na rachunek centralny kwotę odpowiadającą jego udziałowi w zasobach własnych wpłacanemu na ten rachunek, najpóźniej w pierwszym dniu roboczym drugiego miesiąca następującego po zastosowaniu ujemnych odsetek.

Komisja przeprowadza swoje operacje zarządzania zasobami pieniężnymi na rachunkach, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 14 ust. 4 akapit pierwszy.

Komisja bez zbędnej zwłoki sporządza szczegółową analizę kosztów i korzyści związanych z korzystaniem z rachunku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), oraz przedstawia Radzie sprawozdanie z wdrożenia rachunku centralnego w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Co miesiąc Komisja przekazuje państwom członkowskim drogą elektroniczną prognozę potrzeb gotówkowych na kolejne cztery miesiące.”;

3) art. 10a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10a

Udostępnianie zasobów własnych opartych na VAT i na DNB

1. Zasoby własne oparte na VAT i zasoby własne oparte na DNB, z uwzględnieniem wpływu, jaki na te zasoby ma obniżka brutto przyznana Danii, Niemcom, Niemcom, Niemcom, Austrii i Szwecji, są wpłacane na rachunek w pierwszym dniu roboczym każdego miesiąca. Wpłacane kwoty wynoszą jedną dwunastą odnośnych sum w budżecie, przeliczonych na waluty krajowe według kursów wymiany obowiązujących w ostatnim dniu notowań roku kalendarzowego poprzedzającego rok budżetowy, opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* serii C.

2. W odniesieniu do szczególnych potrzeb związanych z pokryciem wydatków Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 (*) i z kolejnymi odpowiednimi przepisami prawodawstwa Unii oraz w zależności od stanu środków finansowych Unii, Komisja może zwrócić się do państw członkowskich o przyspieszenie – o nie więcej niż dwa miesiące w pierwszym kwartale roku budżetowego – zapisu jednej dwunastej lub części jednej dwunastej kwot w budżecie w odniesieniu do zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB, z uwzględnieniem wpływu, jaki na te zasoby ma obniżka brutto przyznana Danii, Niemcom, Niemcom, Austrii i Szwecji.

Z zastrzeżeniem akapitu trzeciego, w odniesieniu do szczególnych potrzeb związanych z pokryciem wydatków europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 (**) i z kolejnymi odpowiednimi przepisami prawodawstwa Unii oraz w zależności od stanu środków finansowych Unii, Komisja może zwrócić się do państw członkowskich o przyspieszenie – w pierwszych sześciu miesiącach roku budżetowego – zapisu nie wyższego niż dodatkowa połowa jednej dwunastej kwot w budżecie w odniesieniu do zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB, z uwzględnieniem wpływu, jaki na te zasoby ma obniżka brutto przyznana Danii, Niemcom, Niemcom, Austrii i Szwecji.

Całkowita kwota, o przyspieszenie której Komisja może zwrócić się do państw członkowskich na podstawie akapitów pierwszego i drugiego w tym samym miesiącu, w żadnym wypadku nie może przekraczać kwoty odpowiadającej dwóm dodatkowym dwunastym częściom.

Po pierwszych sześciu miesiącach wymagany miesięczny zapis nie może przekroczyć jednej dwunastej zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB, przy czym musi się on mieścić w granicach kwot zapisanych w budżecie na ten cel.

Komisja powiadamia o tym państwa członkowskie z wyprzedzeniem, nie później niż dwa tygodnie przed zapisem wymaganym na podstawie akapitów pierwszego i drugiego.

Komisja informuje państwa członkowskie z odpowiednim wyprzedzeniem – nie później niż sześć tygodni przed zapisem wymaganym na podstawie akapitu drugiego – o tym, że zamierza zwrócić się o dokonanie takiego zapisu.

Ust. 4 dotyczący kwoty, która ma być zapisywana w styczniu każdego roku, oraz ust. 5 mający zastosowanie w przypadku, gdy budżet nie został ostatecznie przyjęty przed rozpoczęciem roku budżetowego, stosują się do tych zaliczkowych zapisów.

Państwa członkowskie mogą, na zasadzie wyjątku i w należycie uzasadnionych przypadkach, zwrócić się do Komisji o udzielenie zezwolenia na wcześniejsze udostępnienie zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB, w szczególności w kontekście budżetów korygujących na koniec roku, z uwzględnieniem wpływu, jaki na te zasoby ma obniżka brutto przyznana Danii, Niemcom, Niemcom, Niemcom, Austrii i Szwecji. Każdej płatności zaliczki dokonuje się z wyprzedzeniem co najmniej siedmiu dni roboczych, a zainteresowane państwo członkowskie musi należycie uzasadnić swój wniosek. Komisja ocenia wnioski, biorąc pod uwagę stan środków finansowych oraz swoje potrzeby w zakresie płynności finansowej. Państwo członkowskie może zrealizować płatność zaliczki wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia od Komisji. Wszelkie dodatkowe koszty związane z wcześniejszym udostępnieniem zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB ponosi państwo członkowskie, które wystąpiło z takim wnioskiem.

3. Wszelkie zmiany jednolitej stawki zasobów własnych opartych na VAT, stawki zasobów własnych opartych na DNB oraz finansowania obniżki brutto przyznanej Danii, Niemcom, Niemcom, Niemcom, Austrii i Szwecji wymagają ostatecznego przyjęcia budżetu korygującego oraz powodują konieczność ponownych dostosowań dwunastych części, które zostały zapisane od początku roku budżetowego.

Takich ponownych dostosowań dokonuje się przy pierwszym zapisie po ostatecznym przyjęciu budżetu korygującego, jeżeli został on przyjęty przed szesnastym dniem miesiąca. W przeciwnym razie te ponowne dostosowania dokonywane są przy drugim zapisie po ostatecznym przyjęciu tego budżetu. W drodze odstępstwa od art. 10 rozporządzenia finansowego te ponowne dostosowania zapisywane są na rachunkach w odniesieniu do roku budżetowego, którego dotyczy dany budżet korygujący.

4. Obliczenia dwunastej części dotyczącej stycznia każdego roku budżetowego dokonuje się w oparciu o kwoty przewidziane w projekcie budżetu, o którym mowa w art. 314 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), i przelicza na waluty krajowe według kursu wymiany obowiązującego pierwszego dnia notowań następującego po 15 grudnia roku kalendarzowego, który poprzedza dany rok budżetowy. Dostosowanie dokonywane jest przy zapisie dotyczącym następnego miesiąca.

5. Jeżeli ostatecznie przyjęcie budżetu nie miało miejsca co najmniej dwa tygodnie przed zapisem dotyczącym stycznia następnego roku budżetowego, pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca, w tym stycznia, państwa członkowskie dokonują zapisu jednej dwunastej kwoty zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB, z uwzględnieniem wpływu, jaki na te zasoby ma obniżka brutto przyznana Danii, Niemcom, Niemcom, Niemcom, Austrii i Szwecji, zgodnie z zapisami w ostatnim ostatecznie przyjętym budżecie. Dostosowanie dokonywane jest w pierwszym terminie wymagalności następującym po ostatecznym przyjęciu budżetu, jeżeli budżet został przyjęty przed szesnastym dniem miesiąca. W przeciwnym razie dostosowania dokonuje się w drugim terminie wymagalności następującym po ostatecznym przyjęciu budżetu.

6. Nie dokonuje się żadnego dalszego przeglądu finansowania obniżki brutto przyznanej Danii, Niemcom, Niemcom, Niemcom, Austrii i Szwecji w przypadku zmian danych dotyczących DNB zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/516 (***)

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

(***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/516 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych oraz uchylające dyrektywę Rady 89/130/EWG, Euratom i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 (rozporządzenie DNB) (Dz.U. L 91 z 29.3.2019, s. 19).";

- 4) w art. 10b ust. 5 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja informuje państwa członkowskie o kwotach będących wynikiem tego obliczenia przed dniem 1 lutego roku następującego po roku dostarczenia danych na potrzeby dostosowań. Każde państwo członkowskie zapisuje kwotę netto na rachunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1, w pierwszym dniu roboczym marca roku następującego po roku, w którym Komisja poinformowała państwa członkowskie o kwotach będących wynikiem obliczenia.

Termin płatności przez państwa członkowskie dostosowań ma również zastosowanie do kwot, w odniesieniu do których Komisja przekazała informacje przed dniem 3 maja 2022 r.”;

- 5) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku tradycyjnych zasobów własnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji Rady (EU, Euratom) 2020/2053 (*), odsetki należne są za okres rozpoczynający się od momentu, w którym dana kwota powinna była zostać udostępniona, aż do momentu faktycznego wpłacenia tej kwoty na rachunek Komisji, o którym mowa w art. 9.

Bez uszczerbku dla art. 13 ust. 1 oraz pod warunkiem że kwota została ustalona zgodnie z art. 2, terminowo zapisana na odrębnym rachunku zgodnie z art. 6 i była przechowywana na odrębnych rachunkach zgodnie z art. 13 ust. 2, odsetki nie są należne za okres pięciu lat od daty ustalenia kwoty.

W przypadku wniesienia odwołania do organu administracyjnego lub do sądu okres pięciu lat rozpoczyna bieg po wydaniu, przekazaniu lub opublikowaniu ostatecznej decyzji. W przypadku otrzymania płatności częściowych okres pięciu lat rozpoczyna bieg najpóźniej w dniu dokonania ostatniej zapłaty, o ile nie powoduje ona wygaśnięcia wierzytelności.

(*) Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylająca decyzję 2014/335/UE, Euratom (Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1).”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odstępuje się od odzyskania kwot odsetek niższych niż 1 000 EUR”;

- c) w ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Łączne podwyższenie na mocy akapitów pierwszego i drugiego nie może przekroczyć 14 punktów procentowych. Ograniczenie podwyższenia do 14 punktów procentowych stosuje się do każdego przypadku, w którym zainteresowane państwo członkowskie nie zostało powiadomione o kwocie odsetek przed dniem 3 maja 2022 r. Podwyższoną stopę stosuje się w odniesieniu do całego okresu opóźnienia, o którym mowa w ust. 1.”;

- d) w ust. 5 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Łączne podwyższenie na mocy akapitów pierwszego i drugiego nie może przekroczyć 14 punktów procentowych. Ograniczenie podwyższenia do 14 punktów procentowych stosuje się do każdego przypadku, w którym zainteresowane państwo członkowskie nie zostało powiadomione o kwocie odsetek przed dniem 3 maja 2022 r.. Podwyższoną stopę stosuje się w odniesieniu do całego okresu opóźnienia, o którym mowa w ust. 1.”;

- 6) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2, po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie są również zwolnione z obowiązku udostępniania Komisji kwot odpowiadających należnościom ustalonym na podstawie art. 2 w przypadku, gdy udowodnią, że błąd popełniony przez dane państwo członkowskie po ustaleniu tych należności – taki, jak te prowadzące do spóźnionego zapisu na odrębnych rachunkach – nie miał wpływu na nieściągalność kwoty odpowiadającej należnościom na podstawie art. 2.”;

- b) w ust. 2 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„W przypadku otrzymania płatności częściowych okres pięciu lat rozpoczyna bieg najpóźniej w dniu dokonania ostatniej zapłaty, o ile nie powoduje ona wygaśnięcia wierzytelności.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W ciągu trzech miesięcy od otrzymania sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, Komisja przekazuje swoje uwagi zainteresowanemu państwu członkowskiemu. Komisja może jednokrotnie przedłużyć ten termin o kolejne trzy miesiące oraz odpowiednio informuje o tym zainteresowane państwo członkowskie.

Komisja może zwrócić się z wnioskiem o dodatkowe informacje. W takich przypadkach termin przewidziany w akapicie pierwszym rozpoczyna bieg w dniu otrzymania dodatkowych informacji, o które się zwrócono. Zainteresowane państwo członkowskie przekazuje dodatkowe informacje w ciągu trzech miesięcy. Na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego termin ten przedłuża się jednokrotnie o kolejne trzy miesiące.

W przypadku gdy państwo członkowskie nie może dostarczyć jakichkolwiek dodatkowych informacji, o które zwróciła się Komisja, może powiadomić o tym Komisję. Komisja przekazuje wówczas swoje ostateczne uwagi w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania tego powiadomienia na podstawie dostępnych informacji. Komisja może przedłużyć ten termin jednokrotnie o kolejne trzy miesiące oraz odpowiednio poinformować o tym zainteresowane państwo członkowskie.”;

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli państwo członkowskie i Komisja nie zgadzają się w sprawie względów, o których mowa w ust. 2, państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o przeprowadzenie przeglądu jej uwag zgodnie z art. 13b.”;

7) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIIa

PŁATNOŚCI OBJĘTE ZASTRZEŻENIAMI I PROCEDURA PRZEGLĄDU

Artykuł 13a

Płatności objęte zastrzeżeniami

1. W przypadku braku zgody między państwem członkowskim a Komisją dotyczącego kwot tradycyjnych zasobów własnych należnych budżetowi Unii lub dotyczącego kwot VAT objętych środkami, o których mowa w art. 12 ust. 2 lit. c), państwo członkowskie może, dokonując płatności spornej kwoty, zgłosić zastrzeżenia w odniesieniu do stanowiska Komisji.

Państwa członkowskie przekazują informacje dotyczące tych zastrzeżeń, w przypadku kwot związanych z tradycyjnymi zasobami własnymi – wraz z miesięcznym sprawozdaniem, o którym mowa w art. 6 ust. 4, a w przypadku kwot związanych z zasobami własnymi opartymi na VAT – wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 10b ust. 1. Państwa członkowskie jak najszybciej powiadamiają Komisję o wycofaniu zastrzeżeń.

2. Jeżeli brak zgody, o którym mowa w ust. 1, zostanie rozstrzygnięty na korzyść państwa członkowskiego, Komisja zezwala temu państwu członkowskiemu na odliczenie zapłaconej kwoty od jego kolejnej lub kolejnych płatności z tytułu zasobów własnych.

3. Zapisanie na rachunku na podstawie art. 9 płatności objętej zastrzeżeniem przerywa bieg okresu, za który naliczane są odsetki, o których mowa w art. 12.

4. Do końca września każdego roku Komisja przedstawia roczną notę informacyjną przedstawiającą zestawienie łącznej kwoty płatności objętych zastrzeżeniami oraz łączną kwotę odpowiadającą zastrzeżeniom wycofanym w trakcie poprzedniego roku.

Artykuł 13b

Procedura przeglądu

1. W przypadku braku zgody między państwem członkowskim a Komisją dotyczącego kwot tradycyjnych zasobów własnych należnych budżetowi Unii, państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o przeprowadzenie przeglądu jej oceny w terminie sześciu miesięcy od jej otrzymania. Wniosek taki musi zawierać uzasadnienie wystąpienia z wnioskiem o przegląd oraz dowody i dokumenty potwierdzające, na których się opiera. Wniosek i następująca po nim procedura nie zmieniają obowiązku udostępniania przez państwa członkowskie zasobów własnych gdy są one należne budżetowi Unii.

2. W ciągu trzech miesięcy od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, Komisja powiadamia zainteresowane państwo członkowskie o swoich uwagach na temat uzasadnienia przedstawionego we wniosku. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć ten termin jednokrotnie o kolejne trzy miesiące oraz odpowiednio poinformować o tym zainteresowane państwo członkowskie.
3. W przypadku gdy Komisja uzna za konieczne zwrócić się o przekazanie dodatkowych informacji termin, o którym mowa w ust. 2, rozpoczyna bieg w dniu otrzymania dodatkowych informacji, o które się zwróciła. Zainteresowane państwo członkowskie przekazuje dodatkowe informacje w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wniosku Komisji w sprawie dodatkowych informacji. Na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja przedłuża ten termin jednokrotnie o kolejne trzy miesiące.
4. W przypadku gdy państwo członkowskie nie może przekazać jakichkolwiek dodatkowych informacji, może powiadomić o tym Komisję. Komisja powiadamia wówczas o swoich uwagach na podstawie dostępnych informacji. W takim przypadku termin, o którym mowa w ust. 2, rozpoczyna bieg w dniu otrzymania tego powiadomienia.
5. Procedura przeglądu kończy się najpóźniej 2 lata po wysłaniu przez państwo członkowskie wniosku o przeprowadzenie przeglądu, o którym mowa w ust. 1.
6. Państwo członkowskie może zwrócić się raz do roku z wnioskiem o zorganizowanie posiedzenia na wysokim szczeblu z Komisją w celu omówienia aktualnego stanu prac nad sprawami, które są lub były przedmiotem procedury przeglądu, oraz przeanalizowania ich z myślą o ponownym rozważeniu odnośnych stanowisk i w dążeniu do wypracowania porozumienia.
7. Przy okazji ewentualnej zmiany niniejszego rozporządzenia lub najpóźniej do końca 2026 r. Komisja przeprowadzi ocenę funkcjonowania procedury przeglądu, o której mowa w niniejszym artykule. W ramach tej oceny przeprowadzone zostaną konsultacje z państwami członkowskimi oraz uwzględnione zostaną ich ustalenia i stanowiska. W stosownych przypadkach Komisja przedłoży wnioski z myślą o poprawie funkcjonowania procedury przeglądu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 5 kwietnia 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
B. LE MAIRE